

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 13/03-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. Č., bytom L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 12 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, č. 433-1074-6020/2000 z 31. mája 2000 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2 S 54/00-13 z 11. septembra 2002, za účasti Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, a Krajského súdu v Prešove, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Č. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2002 doručená sťažnosť M. Č., bytom L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 12 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, č. 433-1074-6020/2000 z 31. mája 2000 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2 S 54/00-13 z 11. septembra 2002.

Sťažnosť nespĺňala niektoré náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právniká na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom, ako to vyžaduje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to ústavný súd 12. decembra 2002 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov sťažnosti a zaslanie kvalifikovaného splnomocnenia na jeho zastupovanie v súlade s citovaným ustanovením zákona o ústavnom súde.

Odpovedajúc na uvedenú výzvu požiadal sťažovateľ podaním označeným ako „*Výzva na odstránenie nedostatkov sťažnosti žiadosť – odpoveď*“, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 23. decembra 2002, aby mu bol právny zástupca v konaní pred ním ustanovený. Túto žiadosť odôvodnil tým, že *„som invalidným dôchodcom a spolu s manželkou, ktorá je už poberateľkou starobného dôchodku, sa staráme o výchovu a výživu nášho syna M., študenta 4. ročníka SvF TU v K. Skutočne moja finančná situácia mi nedovoľuje platiť obhajcu“*.

Uznesením sp. zn. IV. ÚS 13/03 z 22. januára 2003 ústavný súd rozhodol, že sťažnosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovuje, a súčasne mu uložil predložiť do desiatich dní od doručenia tohto uznesenia splnomocnenie pre právneho zástupcu spĺňajúce kritériá ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V odôvodnení citovaného uznesenia uviedol, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ prevzal vyššie uvedené uznesenie 7. februára 2003, avšak v ním určenej lehote požadované splnomocnenie ústavnému súdu nepredložil.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd sťažovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 poslednej vety zákona o ústavnom súde).

Z dôvodu, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Košice 26. februára 2003